ECLI:LV:RIRTJ:2017:1016.C33564116.1.S

Lietas Nr.C33564116
Lietas arhīva Nr.C-2896-17/24

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2017.gada 16.oktobrī

Rīgas rajona tiesa
Jūrmalas tiesu nams
tiesnese I.Freimane,
sekretāre I.Tjarve,
piedaloties prasītājas pārstāvim zvērinātam advokātam D.Kalniņam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu akciju sabiedrības "Luminor Bank" (pirms nosaukuma maiņas – akciju sabiedrība "DNB banka") prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Akciju sabiedrība "Luminor Bank" (pirms nosaukuma maiņas – akciju sabiedrība "DNB banka") 2016.gada 18.maija cēla tiesā prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006.gada 6.aprīlī starp akciju sabiedrību "Luminor Bank" (pirms nosaukuma maiņas – akciju sabiedrība "NORD/LB Latvija", akciju sabiedrība "DNB banka") un /pers. D/ noslēgts Kredīta līgums Nr.3029/6H21 (turpmāk – Kredīta līgums) par kredīta 25 250 *euro* apmērā izsniegšanu. Savukārt 2006.gada 3.novembrī starp pusēm noslēgti Kredīta līguma grozījumi, saskaņā ar kuriem atbildētājam piešķirts papildus kredīts 8400 *euro* apmērā, tādējādi kopējā izsniegtā kredīta summa ir 33 650 *euro*.

Prasītāja izpildīja no Kredīta līguma izrietošās saistības un piešķirto kredītu izmaksāja līgumā noteiktajā kārtībā un apmērā. Atbilstoši Kredīta līguma II daļas 4.1.punktam atbildētājam bija pienākums atmaksāt kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu saskaņā ar prasītājas sagatavoto grafiku.

No Kredīta līguma un to grozījumu izrietošo prasījumu nodrošināšanai starp pusēm 2006.gada 6.aprīlī noslēgts Ķīlas līgums Nr.3029/6H21-1 (turpmāk – Ķīlas līgums), ar grozījumiem 2006.gada 3.novembrī, saskaņā ar kuru atbildētājs ieķīlāja par labu prasītājai, kā ķīlas ņēmējai, nekustamo īpašumu /adrese/.

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.1.punktu atbildētājam visā Kredīta līguma darbības laikā ir pienākums nodrošināt nepārtrauktu nekustamā īpašuma apdrošināšanu, bet 7.3.punkts paredz prasītājas tiesības pieprasīt atbildētājam atlīdzināt prasītājas samaksāto apdrošināšanas maksu, ja atbildētājs, kā kredīta ņēmējs, nav iesniedzis prasītājai apdrošināšanas polisi vai dokumentu par apdrošināšanas prēmijas samaksu. Prasītāja pēc saviem ieskatiem, bet par atbildētāja līdzekļiem, ir tiesīga veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu nepārtrauktu nekustamā īpašuma apdrošināšanu.

Prasītāja līdz brīdim, kad īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu nostiprinātas ieguvējam, maksāja par minētā nekustamā īpašuma apdrošināšanu, jo atbildētājs no 2012.gada 30.jūnija nav izpildījis Kredīta līguma II daļas 7.1.punktā noteikto pienākumu un nav veicis nekustamā īpašuma apdrošināšanu. Tādējādi prasītāja atbildētāja vietā veikusi apdrošināšanas maksājumus par laiku līdz 2016.gada 29.jūnijam (privātīpašuma apdrošināšanas polise Nr.331495131 par summu 25,25 lati jeb 35,93 *euro*; privātīpašuma apdrošināšanas polise Nr.331502020 par summu 30,29 lati jeb 43,10 *euro*; ģimenes apdrošināšanas polise Nr.544690477 par summu 28 *euro*; ģimenes apdrošināšanas polise Nr.562579176 par summu 28 *euro*).

Atbildētājs 2014.gada 18.martā iesniedza prasītājai iesniegumu ar lūgumu neuzsākt tiesvedību, apņemoties prasītajai maksāt no Kredīta līguma izrietošo saistību dzēšanai 400 *euro* ik mēnesi. Prasītāja minētajam neiebilda un 2014.gada 19.martā nosūtīja atbildi, vienlaicīgi brīdinot atbildētāju, ka tiesvedība netiks uzsākta tik ilgi, kamēr atbildētājs pildīs savu apņemšanos. Atbildētājs minēto vienošanos nepildīja. Savukārt 2015.gada 10.augustā parādnieks atkārtoti vērsās pie prasītājas ar lūgumu sagatavot vienošanos par no Kredīta līguma izrietošo saistību dzēšanu. Prasītāja, 2015.gada 27.augustā atbildot uz lūgumu, piekrita, ka atbildētājs parāda dzēšanai līdz 2016.gada 1.februārim ik mēnesi maksās 300 *euro*.

Neskatoties uz minēto, atbildētājs nav ievērojis un izpildījis nevienu no saviem piedāvātajiem priekšlikumiem regulāri veikt maksājumus parāda dzēšanai, pārkāpjot Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunktu un 10.6.punktu. Atbildētājs kavēja no Kredīta līguma izrietošo saistību dzēšanas maksājumus no 2011.gada 30.decembra, kā arī procentu maksājumus no 2012.gada 30.maija.

Ievērojot minēto, prasītāja 2015.gada 13.novembrī nosūtīja atbildētājam paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no Kredīta līguma, pirmstermiņa samaksas pieprasījumu un pirmstiesas brīdinājumu. Tāpat prasītāja 2016.gada 16.martā atbildētājam nosūtīja atkārotu pirmstermiņa samaksas pieprasījumu un brīdinājumu veikt parāda samaksu 33 950,15 *euro* apmērā līdz 2016.gada 15.aprīlim. Lai gan valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts" paziņojums par sūtījuma atpakaļsūtīšanu apliecina, ka atbildētājs minēto sūtījumu nav saņēmis, 2016.gada 22.martā atbildētājs vērsās pie prasītājas, lūdzot neuzsākt tiesvedību un apņemoties līdz 2016.gada 29.martam samaksāt prasītājai 1000 *euro* parāda dzēšanai.

Līdz pat prasības celšanai tiesā atbildētājs nav izpildījis no Kredīta līguma izrietošās saistības pilnā apmērā, ir atstājis bez ievērības prasītājas nosūtītos brīdinājumus un nav samaksājis prasītājai parādu 34 085,18 *euro* apmērā, ko veido neatmaksātā kredīta pamatsumma 29 894,63 *euro*, procenti par kredīta izmantošanu 1724,92 *euro* par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2015.gada 12.novembrim, līgumsods 2330,60 *euro* par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2013.gada 1.novembrim un ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanas maksa 135,04 *euro*.

Prasītāja procentus aprēķināja par faktisko kredīta izmantošanas laiku saskaņā ar Kredīta līguma 3.1. un 3.2.punktā noteikto – ar mainīgo procentu likmi 3 mēnešu EURIBOR + papildus likme 1,5% gadā. Savukārt līgumsods noteikts atbilstoši Kredīta līguma II daļas 10.1.punkta prasībām – 0,3% apmērā no nesamaksātā maksājuma summas par katru nokavēto dienu, kā arī ievērojot Civillikuma 1716.panta trešo daļu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1651., 1652., 1716., 1720., 1753., 1757., 1763., 1764., 1765., 1771., 1775., 1779., 1832., 1934. un 1946.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja neatmaksāto kredīta pamatsummu 29 894,63 *euro*, procentus par kredīta izmantošanu 1724,92 *euro* par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2015.gada 12.novembrim, līgumsodu 2330,62 *euro* par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2013.gada 1.novembrim, ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanas maksu 135,04 *euro*, visus tiesāšanās izdevumus, tajā skaitā izdevumus par advokāta juridiskās palīdzības sniegšanu, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par celto prasību tiesā nav iesniedzis.

Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem tiesu nav informējis, atlikt lietas izskatīšanu nav lūdzis.

Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteikts, ka tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, – pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona nav tiesai norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Tiesas pavēste atbildētājam nosūtīta 2017.gada 7.septembrī uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi. Papildus adrese deklarācijā nav norādīta, kā arī atbildētājs nav tiesai norādījis citu adresi saziņai ar tiesu. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} pantu ir uzskatāms, ka atbildētājam par tiesas sēdi ir paziņots.

Nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos iemeslus lietas izskatīšanas atlikšanai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes tiesas sēdē.

Tā kā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus, saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1} pantu tiesai ir pamats taisīt lietā aizmugurisku spriedumu, jo tā nekonstatē Civilprocesa likuma 208.^{1} panta trešajā daļā noteiktos ierobežojumus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi civillietas materiālus un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma šādu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Ar lietā iesniegto 2006.gada 6.aprīļa Kredīta līgumu Nr.3029/6H21 apstiprinās fakts, ka starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts līgums par kredīta 25 250 *euro* apmērā izsniegšanu, savukārt ar 2006.gada 3.novembra Grozījumiem Nr.1 2006.gada 6.aprīļa Kredīta līgumā apstiprinās fakts, ka atbildētājam izsniegts papildus kredīts 8400 *euro* apmērā. Tādējādi kopējā izsniegtā kredīta summa sastāda 33 650 *euro*, ko apliecina arī lietā iesniegtais atbildētāja konta izraksts.

Lai gan pēc atbildētāja ierosinājuma starp pusēm 2014.gada 19.martā un 2015.gada 27.augustā bija panākta vienošanās par kredīta atmaksas grafiku, atbildētājs to noteikumus nepildīja un neveica nepieciešamos maksājumus parāda dzēšanai.

Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunkts paredz prasītājas tiesības pirms termiņa vienpusēji atkāpties no Kredīta līguma un pieprasīt atbildētājam kredīta atmaksu un citu līgumā noteikto saistību izpildi, kaut arī saistību izpildes termiņš vēl nebūtu pienācis, ja atbildētājs ilgāk par 30 dienām neveic vai neveic pilnā apmērā kredīta maksājumus saskaņā ar grafiku.

Ievērojot minēto, prasītāja 2015.gada 13.novembrī nosūtīja atbildētājam paziņojumu par pirmstermiņa samaksas pieprasījumu, lūdzot labprātīgi atmaksāt parāda summu līdz 2015.gada 13.decembrim, kā arī informējot par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2015.gada 13.novembri.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Atbilstoši Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektajā daļā noteikts, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības, proti, nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību vai apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, tajā skaitā nav apstrīdējis arī parāda apmēru, no kā secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Tāpat arī atbildētājs nav iesniedzis tiesā pierādījumus parāda samaksai, taču saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par pierādītu prasību daļā par pamatparāda 29 894,63 *euro* apmērā piedziņu.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja nesamaksātos līgumiskos procentus par kredīta izmantošanu par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2015.gada 12.novembrim 1724,92 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Atbilstoši Civillikuma 1764.pantam visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji, savstarpēji vienojoties.

Civillikuma 1946.panta pirmā daļa paredz, ka procenti par aizdevumu dodami tad, ja tie bijuši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Atbilstoši Kredīta līguma II daļas 3.1.punkta noteikumiem prasītājai ir tiesības aprēķināt procentus par faktisko kredīta izmantošanas laiku, kuru apmērs noteikts Kredīta līguma I daļas 3.punktā, proti, ar mainīgo procentu likmi 3 mēnešu EURIBOR + papildus likme 1,5% gadā no izsniegtā, bet neatmaksātā kredīta apmēra.

Tiesa atzīst, ka pušu pielīgtie procenti ir uzskatāmi par procentiem par naudas summas lietošanas atvēlējumu.

Ņemot vērā, ka lietā ir pierādīts apstāklis, ka atbildētājs nav pildījis no Kredīta līguma izrietošās maksājumu saistības, tiesa atzīst par pierādītu atbildētāja pienākumu maksāt līgumiskos procentus prasītājas norādītajā apmērā.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja arī līgumsodu par līgumā noteikto maksājumu kavējumu par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2013.gada 1.novembrim 2330,60 *euro* apmērā.

Tiesa konstatē, ka līgumsods aprēķināts atbilstoši Kredīta līguma II daļas 10.1.punkta noteikumiem 0,3% apmērā no nesamaksātā maksājuma summas par katru nokavēto dienu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pamatums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1720.pantam kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam saistību neizpildes gadījumā. Līgumsoda apmēru ir noteikuši paši līdzēji, atbildētājs līgumsodam piekritis. Lietā nav konstatēts kāds no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam neizdevīgām nokavējuma sekām.

Izvērtējot pieprasītā līgumsoda apmēru attiecībā pret pamatparādu, tiesa neatzīst to par pārmērīgi lielu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju, kā patērētāju, ņemot vērā, ka atbildētājs pieļāvis ilgstošu maksājumu kavējumu, līdz ar to nav pamata līgumsoda samazināšanai vai parādnieka atsvabināšanai no pienākuma to maksāt atbilstoši Civillikuma 1724.[1] panta noteikumiem. Tādējādi tiesa atzīst, ka daļā par līgumsoda piedziņu prasība ir apmierināma.

Papildus prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanas maksu 135,04 *euro* apmērā, jo prasītāja atbildētāja vietā veikusi maksājumus par ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese/, apdrošināšanu, pamatojoties uz Kredīta līguma II daļas 7.1. un 7.3.punktu.

Ar lietā iesniegto 2006.gada 6.aprīļa Ķīlas līgumu Nr.3029/6H21-1, ar grozījumiem 2006.gada 3.novembrī, apstiprinās, ka atbildētājs no Kredīta līguma un to grozījumu izrietošo prasījumu nodrošināšanai ieķīlāja sev piederošo nekustamo īpašumu /adrese/, par labu prasītājai.

Lietā iesniegtā 2012.gada 28.jūnija Privātīpašuma apdrošināšanas polise Nr.331495131, 2013.gada 28.jūnija Privātīpašuma apdrošināšanas polise Nr.331502020, 2014.gada 27.jūnija Ģimenes apdrošināšanas polise Nr.544690477, 2015.gada 26.jūnija Ģimenes apdrošināšanas polise Nr.562579176 un maksājuma dokumenti apliecina, ka prasītāja ir veikusi maksājumus par dzīvokļa īpašuma /adrese/, apdrošināšanu apdrošināšanas akciju sabiedrībai "ERGO" un apdrošināšanas akciju sabiedrībai "BALTA" par kopējo summu 135,04 *euro*.

Atbilstoši Civillikuma 1770.panta noteikumiem ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pamatums. Savukārt Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tiesa konstatē, ka Kredīta līguma II daļas 7.1. un 7.2.punkts paredz atbildētāja pienākumu visā Kredīta līguma darbības laikā nodrošināt nepārtrauktu ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanu un ne vēlāk kā 10 dienas pirms apdrošināšanas beigu datuma iesniegt prasītājai apdrošināšanas polisi nākamajam apdrošināšanas periodam, kā arī dokumentu, kas apliecina attiecīgās apdrošināšanas prēmijas samaksu. Savukārt Kredīta līguma 7.3.punkts noteic, ja atbildētājs Kredīta līgumā noteiktajā termiņā nav iesniedzis prasītājai apdrošināšanas polisi un/vai dokumentu par apdrošināšanas prēmijas samaksu, prasītāja var pēc saviem ieskatiem, bet par atbildētāja līdzekļiem veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu nepārtrauktu ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanu.

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu arī prasību daļā par ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanas maksas 135,04 *euro* apmērā piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763.panta noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Pamatojoties uz minēto, prasītājai atlīdzināmi samaksātie tiesas izdevumi 1297,03 *euro* apmērā, ko veido valsts nodeva 1292,33 *euro* un ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Turklāt prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus 272,25 *euro* apmērā par advokāta palīdzības samaksu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advokāta samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 000 *euro*, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta ceturto daļu, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Prasītājas ar lietas vešanu saistīto izdevumu faktiskais apmērs ir 272,25 *euro*, ko apliecina lietas materiāliem pievienotais zvērinātu advokātu biroja "O.Cers un J.Jurkāns" izrakstītais 2016.gada 3.jūnija rēķins Nr.5648 un maksājuma uzdevums Nr.0311.

Pamatojoties uz minēto, prasītājai atlīdzināmi ar lietas vešanu saistītie izdevumi 272,25 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.pantu nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,22 *euro* apmērā piedzenami no atbildētāja par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā sastāda 6,92 *euro* (lietas 2.lapa), bet prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi tikai 4,70 *euro*.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta pirmo daļu, 8.panta pirmo daļu, 92.-97.pantu, 187.panta otro daļu, 189.-193.pantu, 250.[25] pantu un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, akciju sabiedrības "Luminor Bank", reģistrācijas numurs 40003024725, labā pamatparādu 29 894,63 *euro*, procentus par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2015.gada 12.novembrim 1724,92 *euro*, līgumsodu par laiku no 2012.gada 21.maija līdz 2013.gada 1.novembrim 2330,60 *euro*, ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanas maksas parādu 135,04 *euro*, tiesas izdevumus 1297,03 *euro*, kā arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus 272,25 *euro*, kopā piedzenot 35 654,47 *euro* (trīsdesmit pieci tūkstoši seši simti piecdesmit četri *euro*, 47 centi).

Atzīt akciju sabiedrības "Luminor Bank", reģistrācijas numurs 40003024725, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,22 *euro* (divi *euro*, 22 centi).

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa akciju sabiedrībai "DNB banka", reģistrācijas numurs 40003024725, veicama akciju sabiedrības "DNB banka" kredītkontā Nr.LV66RIKO000PK0073492G.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama kancelejā, lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā.

Atbildētājs 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Freimane